Прѣдсѣд.: Подсѫдимий Лепавцовъ, раскажето какво знаете за това.

Подсѫд. Лепавцовъ: Въ мое присѫтствие такова нѣщо не е имало.

— Но тукъ се казва така: „Тома Георгиевъ въ вашия дюкянъ е каралъ Ножарова да му стане поржчитель“.

— Много пѫти е дохождалъ г-нъ Ножаровъ въ моя дюкянъ, но не сѫ говорили подобно нѣщо.

— Не помните ли кой месѣцъ е дохождалъ Ножаровъ?

— Прѣзъ м-цъ Ноемврий.

— Канилъ ли е васъ да му станете поржчитель?

— Да.

Подсѫд. Тома Георгиевъ: Не казахъ, че съмъ канилъ Лепавцова, но канилъ или не, то остава на неговата съвѣсть, послѣ това азъ съмъ помолилъ Ножарова за поржчитель.

(Довежда се Петръ Милковъ).

Прѣдсѣд.: Подсѫдимий Петръ Милковъ! Вий се обвиняявате въ съставление съзаклятие съ цѣль да се прѣдизвика измѣнение на сѫществующия държавенъ строй, което съзаклятие е получило едно начало за извършване, чрѣзъ покушение върху живота на г-на Министра Прѣдсѣдателя Стамболова и съ убийството, вмѣсто него, на г-на Министра на Финансиитѣ Хр. Бѣлчевъ.

— Признавате ли се за виновенъ?

— Не се признавамъ.

— Раскажете какво знаете по настоящето дѣло.

Подсѫдимия Петръ Милковъ: Прѣзъ 1891 год. къмъ края на м. Мартъ тръгнахъ отъ Радуевацъ за Одесса. Пропустнахъ Русския параходъ и тръгнахъ кждѣ 8 часътъ прѣди пладнѣ съ Австрийския параходъ до Корабия. Тамъ чакахъ русския параходъ, тамъ се намѣрихъ съ другаря си Ангелъ Ангеловъ и отидохме въ Галацъ. Въ Галацъ прѣдлѣжеше да оставя този параходъ и да чакамъ онзи, който циркулира между Галацъ и Одесса. Слѣзахме въ Хотелъ България, vis-à-vis русското консулство. Прѣди да тръгнемъ поискахме въ хотела стая, намѣстихме два кревата, а единия остана празенъ. На вечерьта дойде едно друго лице, което пръвъ пѫть виждахъ въ живота; узнахме, че е българинъ и живѣе въ Кюстенджа, пустнахме се въ разговоръ относително убийството и съучастничеството и пр. Послѣ ме запита незная ли за убийството на Бѣлчева. Отговорихъ му, че като бѣхъ въ Сърбии писаръ въ Радуевацъ,